

Posudek oponenta k diplomové práci Michaely Ivaničové na téma – Trestní odpovědnost poskytovatelů zdravotních služeb

Diplomantka si pro svou práci vybrala téma, které je stále aktuálnější, je ovšem také vcelku obtížně jako celek zpracovatelné. Při tvorbě práce použila především metodu kompilace, zvolený jazyk svědčí o zpracování tématu s velkou odborností a nadstandardním zájmem. Autorka nastudovala velký počet odborných pojednání, včetně bohaté judikatury, a to jak obecných soudů, tak i Ústavního soudu České republiky. Z obsahu práce je zřejmé, že některé části konzultovala diplomantka i s lékaři.

Práce je rozdělena do celkem devíti kapitol a již úvodem lze ocenit rozbor praktického příkladu v kapitole osmé, kde, stejně jako i v jiných částech, projevuje diplomantka velmi dobré znalosti dané problematiky. Možná nebylo od věci zabývat se i historickým vývojem právní úpravy, případně zvolit další samostatnou kapitolu – úvahy de lege ferenda. Je ovšem zřejmé, že téma je velmi široké a už v této podobě zpracování je práce dosti rozsáhlá.

V první a druhé části se autorka zabývá základními pojmy, pokud jde o zdravotní péči a v části třetí vysvětluje pojem lex artis, a to i ve světle nálezu Ústavního soudu sp. zn. PL ÚS 1/2012. Těmto kapitolám nelze nic vytknout a jsou zpracovány dostatečně pečlivě.

Čtvrtá část práce se týká právní odpovědnosti poskytovatelů zdravotních služeb, pokud jde o odpovědnost občanskoprávní, správní, pracovně právní a disciplinární.

Stěžejní kapitolou diplomové práce je část pátá, která se týká trestní odpovědnosti, a to jak osob fyzických, tak i osob právnických, včetně dokazování postupu lege artis, respektive non lege artis. I tato část práce je zpracována ze znalosti dané problematiky a ocenit lze např. výklad o pravých a nepravých omisivních deliktech nebo i výklady k formě zavinění včetně lhostejného vztahu pachatele k následku.

Zajímavá je část šestá, kde se autorka zabývá okolnostmi vylučujícími protiprávnost a pozitivně lze hodnotit především body 6.2 a 6.3. V části sedmé se zabývá některými vybranými trestnými činy z oblasti zdravotnictví a ani zde autorce nelze nic zásadního vytknout.

Jak bylo řečeno již v úvodu tohoto hodnocení, vyzdvihnout je třeba část osmou – Praktický případ, kde autorka opět prokazuje hluboké znalosti dané problematiky. Také vysvětlení eutanázie a zmínka o návrhu zákona o důstojné smrti z roku 2016 je třeba pozitivně hodnotit.

Celkově jde o práci velmi kvalitně zpracovanou a také velmi zajímavou. Z celého obsahu práce je zřejmý nadstandardní zájem o danou problematiku a odborná úroveň práce, včetně úrovně stylistické je vysoká. Proto bude možné hodnotit práci jako výbornou.

V Plzni dne 2. května 2019

JUDr. Eduard Wipplinger

